

II

(Įstatymo galios neturintys teisės aktai)

REGLAMENTAI

KOMISIJOS REGLAMENTAS (ES) Nr. 330/2010

2010 m. balandžio 20 d.

dėl Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 101 straipsnio 3 dalies taikymo vertikalųjų susitarimų ir suderintų veiksmų rūšims

(Tekstas svarbus EEE)

EUROPOS KOMISIJA,

atsižvelgdama į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo,

atsižvelgdama į 1965 m. kovo 2 d. Tarybos reglamentą Nr. 19/65/EEB dėl Sutarties 85 straipsnio 3 dalies taikymo tam tikroms susitarimų ir suderintų veiksmų rūšims⁽¹⁾, ypač į jo 1 straipsnį,

paskelbusi šio reglamento projektą,

pasikonsultavusi su Konkurencijų ribojančios veiklos ir dominuojančių padėčių patariamuoju komitetu,

kadangi:

(1) Remiantis Reglamentu Nr. 19/65/EEB Komisija įgaliojama reglamentu paskelbti, kad Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo (*) 101 straipsnio 3 dalis taikoma tam tikroms vertikalųjų susitarimų ir atitinkamų suderintų veiksmų, kuriems taikoma Sutarties 101 straipsnio 1 dalis, rūšims.

(2) 1999 m. gruodžio 22 d. Komisijos reglamente (EB) Nr. 2790/1999 dėl Sutarties 101 straipsnio 3 dalies taikymo

⁽¹⁾ OL 36, 1965 3 6, p. 533.

^(*) Nuo 2009 m. gruodžio 1 d. EB sutarties 81 straipsnis tapo Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 101 straipsniu. Šie straipsniai yra iš esmės tapatūs. Prireikus šiame reglamente daromos nuorodos į Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 101 straipsnį turi būti suprantamos kaip nuorodos į EB sutarties 81 straipsnį.

vertikalųjų susitarimų ir suderintų veiksmų grupėms⁽²⁾ apibrėžiama vertikalųjų susitarimų rūšis, kurią Komisija laikė paprastai atitinkančia 101 straipsnio 3 dalyje nustatytas sąlygas. Atsižvelgiant į bendrą teigiamą patirtį, įgytą taikant tą reglamentą, kuris baigia galioti 2010 m. gegužės 31 d., ir į vėlesnę patirtį, įgytą po jo priėmimo, tikslinga priimti naują bendrosios išimties reglamentą.

(3) Susitarimų rūšis, kurią paprastai galima laikyti atitinkančia Sutarties 101 straipsnio 3 dalyje nustatytas sąlygas, apima nekonkuruojančių įmonių, tam tikrų konkurentų arba tam tikrų prekių mažmeninių pardavėjų asociacijų vertikaliosios susitarimus dėl prekių ar paslaugų pirkimo arba pardavimo. Ji taip pat apima vertikaliosios susitarimus, kuriuose numatyta papildomų nuostatų dėl intelektinės nuosavybės teisių perdavimo arba naudojimo. Sąvoka „vertikalieji susitarimai“ turėtų apimti ir atitinkamus suderintus veiksmus.

(4) Kad būtų galima reglamentu paskelbti, jog taikoma Sutarties 101 straipsnio 3 dalis, nebūtina apibrėžti tų vertikalųjų susitarimų, kuriems gali būti taikoma Sutarties 101 straipsnio 1 dalis; atskirai vertinant susitarimus, kuriems taikoma Sutarties 101 straipsnio 1 dalis, būtina atsižvelgti į keletą veiksnių, ypač į rinkos struktūrą tiekimo ir pirkimo požiūriu.

(5) Galimybė taikyti šiuo reglamentu nustatytą bendrąją išimtį turėtų būti numatyta tik tiems vertikaliesiems susitarimams, kurie pakankamai pagrįstai gali būti laikomi atitinkančiais Sutarties 101 straipsnio 3 dalyje nustatytas sąlygas.

⁽²⁾ OL L 336, 1999 12 29, p. 21.

- (6) Tam tikrų rūšių vertikaliesiems susitarimams gali būti padidintas gamybos arba platinimo grandinės ekonominis efektyvumas, nes jais palengvinamas dalyvaujančių įmonių koordinavimas; visų pirma, dėl šių susitarimų dalyvaujančios šalys gali sumažinti sandorių sudarymo ir platinimo sąnaudas, taip pat pasiekti optimalius savo pardavimų ir investicijų lygius.
- (7) Tikimybė, kad toks efektyvumą didinantis poveikis bus svaresnis nei dėl vertikaliosiose susitarimuose numatytų apribojimų antikonkurencinis poveikis, priklauso nuo susitarimo šalių galios rinkoje, taigi ir nuo to, kaip tos įmonės konkuruoja su kitomis įmonėmis, tiekiančiomis prekes arba teikiančiomis paslaugas, kurias dėl produktų savybių, kainų ir paskirties tų įmonių klientai laiko lygiavertėmis arba pakaitalais.
- (8) Galima daryti prielaidą, kad jei rinkos dalis, tenkanti kiekvienai susitarimą sudariusių šalių neviršija 30 % atitinkamos rinkos, vertikalieji susitarimai, kuriuose nenumatyta tam tikros rūšies griežtų konkurencijos apribojimų, paprastai leidžia pagerinti gamybą arba platinimą ir dėl to yra palankūs vartotojams.
- (9) Jeigu užimama rinkos dalis viršija 30 % ribą, negalima daryti prielaidos, kad vertikalieji susitarimai, kuriems taikoma Sutarties 101 straipsnio 1 dalis, dažniausiai teiks objektyvios naudos, dėl kurios pobūdžio ir apimties galėtų būti kompensuojama susitarimų daroma žala konkurencijai. Be to, nedaroma prielaida, kad šiems vertikaliesiems susitarimams taikoma Sutarties 101 straipsnio 1 dalis arba kad jie neatitinka Sutarties 101 straipsnio 3 dalies sąlygų.
- (10) Šiame reglamente numatyta išimtis neturėtų būti taikoma vertikaliesiems susitarimams, kuriuose numatyta apribojimų, kurie greičiausiai ribos konkurenciją ir bus žalingi vartotojams, arba kurie nėra būtini siekiant efektyvumą didinančio poveikio. Šiuo reglamentu nustatyta bendroji išimtis, nepaisant atitinkamų įmonių užimamos rinkos dalies, visų pirma neturėtų būti taikoma vertikaliesiems susitarimams, kuriuose numatyta tam tikrų griežtų konkurencijos apribojimų, kaip antai minimalios arba fiksuotos perpardavimo kainos, taip pat tam tikros rūšies teritorinės apsaugos priemonės.
- (11) Siekiant užtikrinti galimybę patekti į atitinkamą rinką arba joje užkirsti kelią slaptam susitarimui, turėtų būti numatytos tam tikros bendrosios išimties taikymo sąlygos. Todėl įsipareigojimų nekonkuruoti atveju išimtis turėtų būti taikoma tik įsipareigojimams, kurių galiojimo trukmė neviršija apibrėžto laikotarpio. Dėl tų pačių priežasčių šis reglamentas neturėtų būti taikomas jokiam tiesioginiam arba netiesioginiam pasirinktinio platinimo sistemos narių įsipareigojimui neprekiuoti tam tikrų konkuruojančių tiekėjų prekės ženklais.
- (12) Rinkos dalies ribojimu, išimties netaikymu tam tikriems vertikaliesiems susitarimams ir šiame reglamente numatytomis išimties taikymo sąlygomis paprastai užtikrinama, kad susitarimais, kuriems taikoma bendroji išimtis, dalyvaujančioms įmonėms nebūtų sudaroma galimybė panaikinti konkurencijos didelės atitinkamų produktų dalies atžvilgiu.
- (13) Pagal 2002 m. gruodžio 16 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 1/2003 dėl konkurencijos taisyklių, nustatytą Sutarties 81 ir 82 straipsniuose, įgyvendinimo ⁽¹⁾ 29 straipsnio 1 dalį Komisija gali atšaukti šiuo reglamentu nustatytą išimtį, jei nustato, kad konkrečiu atveju susitarimas, kuriam taikoma šiame reglamente nustatyta išimtis, vis tiek daro poveikį, kuris nesuderinamas su Sutarties 101 straipsnio 3 dalimi.
- (14) Remiantis Reglamento (EB) Nr. 1/2003 29 straipsnio 2 dalimi valstybės narės konkurencijos institucija gali atšaukti šiuo reglamentu nustatytą išimtį visoje tos valstybės narės teritorijoje ar jos dalyje, jei konkrečiu atveju susitarimas, kuriam taikoma šiame reglamente nustatyta išimtis, vis tiek daro poveikį, kuris nesuderinamas su Sutarties 101 straipsnio 3 dalimi, tos valstybės narės teritorijoje ar jos dalyje, ir jeigu tokia teritorija turi visus atskiros geografinės rinkos požymius.
- (15) Nustatant, ar šiuo reglamentu nustatyta išimtis turėtų būti atšaukta remiantis Reglamento (EB) Nr. 1/2003 29 straipsniu, ypatingai svarbus yra antikonkurencinis poveikis, kurį gali sąlygoti lygiagrečių vertikalųjų susitarimų tinklų, turinčių vienodą poveikį, dėl kurio itin apribojamas patekimas į atitinkamą rinką arba joje itin apribojama konkurencija, egzistavimas. Toks kaupiamasis poveikis gali atsirasti, pavyzdžiui, pasirinktinio platinimo arba įsipareigojimų nekonkuruoti atveju.
- (16) Siekdama sustiprinti lygiagrečių vertikalųjų susitarimų tinklų, kurie turi panašų antikonkurencinį poveikį ir apima daugiau kaip 50 % konkrečios rinkos, priežiūrą, Komisija reglamentu gali paskelbti, kad šis reglamentas netaikomas vertikaliesiems susitarimams, kuriuose numatyta su atitinkama rinką susijusių specifinių apribojimų, taip atnaujindama viso Sutarties 101 straipsnio taikymą tokiems susitarimams,

(¹) OL L 1, 2003 1 4, p. 1.

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

1 straipsnis

Sąvokos

1. Šiame reglamente vartojamų sąvokų apibrėžtys:

- a) vertikalusis susitarimas – dviejų arba daugiau įmonių, kurių kiekviena, susitarimo arba suderintų veiksmų atžvilgiu, veikia skirtingame gamybos arba platinimo grandinės lygmenyje, susitarimas arba suderinti veiksmai, susiję su sąlygomis, kuriomis šalys gali pirkti, parduoti arba perparduoti tam tikras prekes arba paslaugas;
- b) vertikalusis apribojimas – vertikaliam susitarime numatytas konkurencijos apribojimas, patenkantis į Sutarties 101 straipsnio 1 dalies taikymo sritį;
- c) konkuruojanti įmonė – esamas arba galimas konkurentas; esamas konkurentas – toje pačioje atitinkamoje rinkoje veikianti įmonė; galimas konkurentas – įmonė, kuri tuo atveju, jei nebūtų vertikaliojo susitarimo, realiai, o ne tik teoriškai, nedaug bet nuolat padidėjus santykinėms kainoms greičiausiai per trumpą laikotarpį galėtų padaryti būtinas papildomas investicijas ar skirti kitų būtinų keitimo sąnaudų, kad patektų į atitinkamą rinką;
- d) įsipareigojimas nekonkuruoti – tiesioginis arba netiesioginis pirkėjo įsipareigojimas negaminti, nepirkti, neparduoti ar neperparduoti prekių arba paslaugų, konkuruojančių su sutartyje nurodytomis prekėmis ar paslaugomis, arba bet koks tiesioginis ar netiesioginis pirkėjo įsipareigojimas atitinkamoje rinkoje pirkti iš tiekėjo arba iš kitos tiekėjo nurodytos įmonės daugiau nei 80 % visų pirkėjo perkamų sutartyje nurodytų prekių arba paslaugų ir jų pakaitalų, minėtąjį procentą apskaičiuojant pagal visą jo pirkimų vertę arba, jei tame sektoriuje taip įprasta, apimtį, praėjusiais kalendoriniais metais;
- e) pasirinktinio platinimo sistema – tai tokia platinimo sistema, kai tiekėjas įsipareigoja tiesiogiai arba netiesiogiai parduoti sutartyje nurodytas prekes arba paslaugas tik platintojams, pasirinktiems pagal apibrėžtus kriterijus, ir kai tie platintojai įsipareigoja neparduoti tų prekių arba paslaugų neįgaliotiesiems platintojams toje teritorijoje, kurioje tiekėjas taiko tokią sistemą;

f) intelektualinės nuosavybės teisės apima pramoninės nuosavybės teises, praktinę patirtį, autorių teises ir gretutines teises;

g) praktinė patirtis – iš patirties sukauptos ir tiekėjo išbandytos nepatentuotos slaptos, svarbios ir apibrėžtos praktinės informacijos visuma: „slapta“ reiškia, jog ši praktinė patirtis nėra visuotinai žinoma arba lengvai prieinama; „svarbi“ reiškia, jog ši praktinė patirtis esminė ir naudinga pirkėjui, kad šis galėtų naudoti, parduoti arba perparduoti sutartyje nurodytas prekes arba paslaugas; „apibrėžta“ reiškia, jog ši praktinė patirtis yra pakankamai išsamiai aprašyta, kad galima būtų patikrinti, ar ji atitinka slaptumo ir svarbumo kriterijus;

h) pirkėjas apima įmones, kurios pagal susitarimą, patenkanti į Sutarties 101 straipsnio 1 dalies taikymo sritį, kitos įmonės vardu parduoda prekes arba paslaugas;

i) pirkėjo klientas – įmonė, kuri nėra susitarimo šalis ir kuri perka sutartyje nurodytas prekes arba paslaugas iš pirkėjo, kuris yra susitarimo šalis.

2. Šiame reglamente sąvokos „įmonė“, „tiekėjas“ ir „pirkėjas“ apima ir atitinkamas su jais susijusias įmones.

Susijusios įmonės yra:

a) įmonės, kuriose susitarimo šalis tiesiogiai arba netiesiogiai:

i) turi įgaliojimus naudotis daugiau nei puse balsavimo teisių, arba

ii) gali skirti daugiau nei pusę stebėtojų tarybos, valdybos ar įmonei teisiškai atstovaujančių organų narių, arba

iii) turi įmonės veiklos valdymo teisę;

b) įmonės, kurios per susitarimo šalį tiesiogiai arba netiesiogiai turi a punkte išvardytus įgaliojimus arba teises;

- c) įmonės, kuriose b punkte nurodytos įmonės tiesiogiai arba netiesiogiai turi a punkte išvardytus įgaliojimus arba teises;
- d) įmonės, kuriose susitarimo šalis kartu su viena arba daugiau a, b arba c punktuose nurodytų įmonių arba kuriose dvi ar daugiau pastarųjų įmonių bendrai turi a punkte išvardytus įgaliojimus arba teises;
- e) įmonės, kuriose a punkte išvardytos teisės arba įgaliojimai bendrai priklauso:
- i) susitarimo šalims arba jų atitinkamoms susijusioms įmonėms, nurodytoms a–d punktuose, arba
- ii) vienai arba daugiau susitarimo šalių ar vienai arba daugiau a–d punktuose nurodytų su jomis susijusių įmonių ir vienai ar daugiau trečiųjų šalių.

2 straipsnis

Išimtis

1. Remiantis Sutarties 101 straipsnio 3 dalimi ir atsižvelgiant į šio reglamento nuostatas skelbiama, kad Sutarties 101 straipsnio 1 dalis netaikoma vertikaliesiems susitarimams.

Ši išimtis taikoma tada, kai tokiuose susitarimuose numatyta vertikaliųjų apribojimų.

2. 1 dalyje numatyta išimtis įmonių asociacijos ir jos narių arba tokios asociacijos ir jos tiekėjų vertikaliesiems susitarimams taikoma tik tuo atveju, jeigu visi jos nariai yra prekių mažmeniniai pardavėjai ir jeigu nė vieno asociacijos nario ir su juo susijusių įmonių metinė apyvarta neviršija 50 mln. EUR. Tokių asociacijų vertikaliesiems susitarimams šis reglamentas taikomas nepažeidžiant Sutarties 101 straipsnio taikymo asociacijos narių horizontaliesiems susitarimams arba asociacijos priimtiems sprendimams.

3. 1 dalyje numatyta išimtis taikoma vertikaliesiems susitarimams, kuriuose numatytos nuostatos dėl intelektinės nuosavybės teisių perdavimo pirkėjui arba pirkėjo naudojimosi tokiomis teisėmis, su sąlyga, kad šios nuostatos nėra pagrindinis tokių susitarimų objektas ir yra tiesiogiai susijusios su pirkėjo

arba jo klientų galimybe naudotis, parduoti arba perparduoti prekes arba paslaugas. Išimtis taikoma tik tada, kai pagal tas nuostatas sutartyje nurodytų prekių ar paslaugų atžvilgiu nenumatoma konkurencijos apribojimų, kurių objektas būtų identiškas vertikaliųjų apribojimų, kuriems pagal šį reglamentą išimtis netaikoma, objektui.

4. 1 dalyje numatyta išimtis netaikoma konkuruojančių įmonių vertikaliesiems susitarimams. Tačiau išimtis taikoma, jeigu konkuruojančios įmonės sudaro neabipusį vertikalųjį susitarimą ir:

- a) tiekėjas yra prekių gamintojas ir platintojas, o pirkėjas yra platintojas, tačiau gamybos lygmeniu nėra konkuruojanti įmonė; arba
- b) tiekėjas teikia paslaugas keliuose prekybos lygmenyse, o pirkėjas teikia savo prekes arba teikia paslaugas mažmeniniu lygmeniu ir nėra konkuruojanti įmonė tame prekybos lygmenyje, kuriame jis perka sutartyje nurodytas paslaugas.

5. Šis reglamentas netaikomas vertikaliesiems susitarimams, kuriems taikomas bet kuris kitas bendrosios išimties reglamentas, nebent tokiame reglamente numatyta kitaip.

3 straipsnis

Rinkos dalies riba

1. 2 straipsnyje numatyta išimtis taikoma su sąlyga, kad tiekėjo rinkos dalis neviršija 30 % atitinkamos rinkos, kurioje jis parduoda sutartyje nurodytas prekes ar paslaugas, ir pirkėjo rinkos dalis neviršija 30 % atitinkamos rinkos, kurioje jis perka sutartines prekes ar paslaugas.

2. Taikant 1 dalį, jei pagal daugiašalį susitarimą įmonė perka sutartines prekes ar paslaugas iš vienos įmonės, kuri yra susitarimo šalis, ir parduoda tas sutartyje nurodytas prekes ar paslaugas kitai įmonei, kuri yra susitarimo šalis, 2 straipsnyje numatyta išimtis taikoma tuo atveju, jei pirmosios įmonės, kaip pirkėjo ir tiekėjo, rinkos dalis neviršija toje straipsnio dalyje nurodytos rinkos dalies.

4 straipsnis

Apribojimai, kuriais panaikinamas bendrosios išimties taikymas – pagrindiniai apribojimai

2 straipsnyje numatyta išimtis netaikoma vertikaliesiems susitarimams, kuriais tiesiogiai ar netiesiogiai, atskirai ar kartu su kitais šalių kontroliuojamais veiksniais siekiama:

a) apriboti pirkėjo galimybes nustatyti savo pardavimo kainą, nepažeidžiant tiekėjo galimybės nustatyti maksimalią pardavimo kainą arba rekomenduoti pardavimo kainą, su sąlyga, kad ši kaina nesiekia nustatytos arba minimalios pardavimo kainos dėl bet kurios iš šalių spaudimo arba paskatų;

b) apriboti teritoriją, kurioje pirkėjas, kuris yra susitarimo šalis, gali parduoti sutartyje nurodytas prekes ar paslaugas, arba apriboti klientus, kuriems jis gali parduoti minėtąsias prekes ar paslaugas, nepažeidžiant apribojimo, taikomo jo steigimo vietai, išskyrus:

i) aktyvios prekybos apribojimą išskirtinėje teritorijoje arba išskirtinei klientų grupei, kurios yra rezervuotos tiekėjui arba tiekėjo paskirtos kitam pirkėjui, jei toks apribojimas nesuvaržo pirkėjo klientų vykdomo pardavimo,

ii) didmeninės prekybos lygmeniu veikiančio pirkėjo pardavimo galutiniams vartotojams apribojimą,

iii) pasirinktinio platinimo sistemos narių pardavimo neigaliesiems platintojams toje teritorijoje, kurioje tiekėjas taiko tokią sistemą, apribojimą, ir

iv) pirkėjo galimybės parduoti surinkimui tiekiamas sudedamąsias dalis klientams, kurie jas panaudotų to paties tipo prekėms, kokias gamina tiekėjas, gaminti, apribojimą;

c) apriboti pasirinktinio platinimo sistemos narių, vykdančių mažmeninę prekybą, aktyvius arba pasyvius pardavimus galutiniams vartotojams, nepažeidžiant galimybės uždrausti sistemos nariui vykdyti veiklą neigalioje steigimo vietoje;

d) apriboti kryžminį tiekimą tarp pasirinktinio platinimo sistemos priklausančių platintojų, taip pat tarp platintojų, veikiančių skirtingame prekybos lygmenyje;

e) sudedamųjų dalių tiekėjo ir jas surinkimui naudojančio pirkėjo sutarto apribojimo, suvaržančio tiekėjo galimybę parduoti šias sudedamąsias dalis kaip atsargines dalis galutiniams vartotojams, remonto meistrams arba kitiems paslaugų teikėjams, kuriems pardavėjas nesuteikė teisės remontuoti arba atlikti savo prekių priežiūros.

5 straipsnis

Neleistini apribojimai

1. 2 straipsnyje numatyta išimtis netaikoma toliau nurodytiems vertikaliuosiuose susitarimuose numatytiems išpareigojimams:

a) jokiam tiesioginiam ar netiesioginiam išpareigojimui nekonkuruoti, kurio galiojimo trukmė yra neribota arba ilgesnė nei penkeri metai;

b) jokiam tiesioginiam arba netiesioginiam pirkėjo išpareigojimui, kuriuo draudžiama gaminti, parduoti arba perparduoti prekes arba paslaugas po susitarimo galiojimo pabaigos;

c) bet kuriam pasirinktinio platinimo sistemos nario tiesioginiam arba netiesioginiam išpareigojimui neprekiuoti tam tikrų konkuruojančių tiekėjų prekės ženklais.

Taikant pirmos pastraipos a punktą, išpareigojimas nekonkuruoti, kuris savaime pratęsiamas pasibaigus penkerių metų laikotarpiui, yra laikomas neribotos trukmės išpareigojimu.

2. Nukrypstant nuo 1 dalies a punkto, penkerių metų galiojimo trukmės ribojimas netaikomas, jeigu pirkėjas parduoda sutartyje nurodytas prekes arba paslaugas tiekėjui priklausančiose arba tiekėjo iš trečiųjų, su pirkėju nesusijusių šalių išsinuotose patalpose ir žemėje, su sąlyga, kad išpareigojimo nekonkuruoti galiojimo trukmė neviršija laikotarpio, per kurį pirkėjas valdo patalpas ir žemę.

3. Nukrypstant nuo 1 dalies b punkto, 2 straipsnyje nustatyta išimtis taikoma tiesioginiam arba netiesioginiam išsipareigojimui, kuriuo pirkėjui draudžiama gaminti, parduoti arba perparduoti tokias prekes arba paslaugas po susitarimo galiojimo pabaigos, jei laikomasi šių sąlygų:

- a) išsipareigojimas yra susijęs su prekėmis arba paslaugomis, kurios konkuruoja su sutartyje nurodytomis prekėmis arba paslaugomis;
- b) išsipareigojimas galioja tik patalpoms ir žemei, kuriose pirkėjas veikė sutarties galiojimo laikotarpiu;
- c) išsipareigojimas yra būtinas, kad būtų apsaugota tiekėjo pirkėjui perduota praktinė patirtis;
- d) išsipareigojimas galioja ne ilgiau kaip vienerius metus po susitarimo galiojimo pabaigos.

1 dalies b punktas neturi įtakos galimybei neribotam laikotarpiui nustatyti apribojimą naudotis viešai neskelbta praktine patirtimi ir ją atskleisti.

6 straipsnis

Šio reglamento netaikymas

Remiantis Reglamento Nr. 19/65/EEB 1a straipsniu, Komisija reglamentu gali paskelbti, kad jeigu panašių vertikalųjų apribojimų lygiagretūs tinklai apima daugiau kaip 50 % atitinkamos rinkos, šis reglamentas netaikomas vertikaliesiems susitarimams, kuriuose numatyta specifinių su ta rinka susijusių apribojimų.

7 straipsnis

Rinkos dalies ribos taikymas

Taikant 3 straipsnyje numatytas rinkos dalies ribas, laikomasi šių taisyklių:

- a) tiekėjo rinkos dalis skaičiuojama remiantis duomenimis apie pardavimo rinkoje vertę ir pirkėjo rinkos dalis skaičiuojama remiantis duomenimis apie pirkimo rinkoje vertę. Jeigu duomenų apie pardavimo rinkoje vertę arba pirkimo rinkoje vertę gauti negalima, atitinkamos įmonės užimamą rinkos dalį galima nustatyti remiantis kita patikima rinkos informacija, įskaitant pardavimo rinkoje ir pirkimo rinkoje apimtis;

- b) rinkos dalys apskaičiuojamos remiantis ankstesnių kalendorinių metų duomenimis;

- c) tiekėjo rinkos dalis apima visas vertikaliai integruotiems platintojams tiekiamas pardavimui skirtas prekes arba paslaugas;

- d) jeigu rinkos dalis iš pradžių nėra didesnė nei 30 %, o vėliau padidėja, bet neviršija 35 %, 2 straipsnyje numatyta išimtis toliau taikoma dvejus kalendorinius metus iš eilės nuo tų metų, kai užimama rinkos dalis pirmą kartą viršijo 30 % ribą;

- e) jeigu rinkos dalis iš pradžių nėra didesnė nei 30 %, tačiau vėliau viršija 35 %, 2 straipsnyje numatyta išimtis toliau taikoma vienerius kalendorinius metus nuo tų metų, kai užimama rinkos dalis pirmą kartą viršijo 35 %;

- f) d ir e punktuose nurodyti laikotarpiai negali būti sudedami tokiu būdu, kad bendras laikotarpis viršytų dviejų kalendorinių metų laikotarpį;

- g) 1 straipsnio 2 dalies antros pastraipos e punkte minimų įmonių turima rinkos dalis proporcingai padalijama kiekvienai įmonei, turinčiai teises arba įgaliojimus, išvardytus šio reglamento 1 straipsnio 2 dalies antros pastraipos a punkte.

8 straipsnis

Apyvartos ribos taikymas

1. Siekiant apskaičiuoti bendrą metinę apyvartą, kaip apibrėžta 2 straipsnio 2 dalyje, atitinkamos vertikaliojo susitarimo šalies apyvarta per praėjusius finansinius metus sudedama su tos šalies susijusių įmonių visų prekių ir paslaugų apyvarta, gauta išskaičiavus visus mokesčius ir kitas rinkliavas. Taip apskaičiuojant, neatsižvelgiama į vertikaliojo susitarimo šalies ir su ja susijusių įmonių sudarytus sandorius arba su ta šalimi susijusių įmonių tarpusavio sandorius.

2. 2 straipsnyje numatyta išimtis toliau taikoma, jeigu per bet kuriuos dvejus finansinius metus iš eilės metinės apyvartos riba viršijama ne daugiau kaip 10 %.

*9 straipsnis***Pereinamasis laikotarpis**

Sutarties 101 straipsnio 1 dalyje nustatytas draudimas netaikomas nuo 2010 m. birželio 1 d. iki 2011 m. gegužės 31 d. susitarimams, kurie 2010 m. gegužės 31 d. jau galiojo ir kurie neatitinka šiuo reglamentu nustatytos išimties sąlygų, tačiau 2010 m. gegužės 31 d. atitiko Reglamentu (EB) Nr. 2790/1999 nustatytos išimties sąlygas.

*10 straipsnis***Galiojimo laikotarpis**

Šis reglamentas įsigalioja 2010 m. birželio 1 d.

Jis nustoja galioti 2022 m. gegužės 31 d.

Šis reglamentas yra privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Briuselyje 2010 m. balandžio 20 d.

Komisijos vardu
Pirmininkas
José Manuel BARROSO
